

Grunden til, at man ikke gif videre i sin Paastand om at ville have det ind under Lovgivningen. Dette Svar var, at hvad der nu var skeet, var aldeles ikke Andet end Noget, der var foretaget i Henhold til en tidligere, førend Forsatningen udkom, allerhøieste Resolution, der maatte antages at have fuldkommen Lovskraft. Det var den Oplysning, der gaves, og det var Grunden, hvorfor man dengang under Forhold, der iøvrigt vare saa aldeles forskjellige fra de nuværende, lod Fordringen om Spørgsmaalets Afgjørelse ved Lov falde. Det er ganske rigtigt, at Spørgsmaalet væsentlig ikke er det, om man er fornøjet eller misfornøjet med Studiet, om man ønsker Forandringer ved Universitetet eller ikke, men derimod ene og alene det, om disse Forandringer, der kunne blive af den meest gennemgribende Indflydelse paa vor hele Tilstand, skulle foregaae ad administrativ eller ad Lovgivningsveien.

Clausen: Det forekommer mig dog at være en noget syndelig Fordring at stille til Universitetets Professore, at de skulde have taget Initiativet til Forhandling om at tage Examen bort fra Universitetet, navnlig naar der hensees til den Form, under hvilken disse Ønster ere fremsatte; den tyder paa alt Andet end en velvillig Stemning imod Universitetet og dets Lærere. Det er dog vistnok fra Ministeriet, at Begyndelsen bør gjøres, saaledes som det ogsaa i sin Tid er skeet ved Forlæggelsen af Examen artium fra Universitetet. Det første Skridt udgif fra Ministeriet; der blev nedsat Kommissioner til Drøftelse af Spørgsmaalet, og som Følge deraf udgif omfider den nu indtraadte Reform af det hele lærde Skolevæsen. — Den høitærede Minister hentydede i et tidligere Foredrag til en Øttring af mig under Sagens første Behandling, hvor jeg anførte, at jeg meente at spore en stærk Bestræbelse hos Ministeren efter at faae et Pant fra Folkethinget, og en tilsvarende Beredvillighed til at give det et Pant igjen, paa at ville benytte de bevilgede Penge paa den Maade, som Folkethinget ønskede. Den ærede Minister foranlediger mig derfor til at sammenstille en Øttring, hvormed han aabnede denne Forhandling i Folkethinget, med en Øt-

tring, hvormed han sluttede den. I sit første Foredrag udtalte han sig saaledes: „Jeg har tiltraadt det stillede Endringsforslag under den Forudsætning, at der ikke derved paalægges Ministeriet nogen Forpligtelse til at bruge den bevilgede Sum, men at det kun indeholder en Forpligtelse til at optage Spørgsmaalet og overveie det omhyggeligt; — om man efterat have overveiet Sagen fra alle Sider kommer til det Resultat at indføre Examenskommissioner, derom skal jeg paa Sagens nuværende Standpunkt ikke driste mig til at udtale nogen bestemt Formening.“ Der blev nu hystret fra flere Sider i Folkethinget, at det var høist misligt at foreslaae i Finantsloven Bevillinger til et Formaal, der umulig kunde staae klart for Thingets Medlemmer, og at overhovedet Sagen var umoden og trængte til omhyggelig Undersøgelse. Og saa hystrede Ministeren ved Slutningen af Forhandlingerne: „Hvad Examenskommissioner angaaer, er det ikke umuligt, at det dertil forlangte Beløb, hvis man kommer til det Resultat, at det er rigtigt at indrette Examenskommissioner, vil være forbrugt i Løbet af det næste Finantsaar.“ Naar jeg betænker det overordentlig store Fremskridt, der her er gjort fra det første til det sidste Foredrag, saa forekommer der mig at opstaae en ikke ugrundet Frygt for, at en lignende Fremstundelse i Dampfart kan stee ved Sagens Sværksættelse; men dette maa jeg ansee for i høieste Grad uønskligt; man vilde saaledes forhaste sig og tage en overilet Beslutning. Det var kun en Beroligelse i saa Henseende, som jeg tilsigtede ved mit Endringsforslag. Jeg tilstaaer, at jeg troede derved at have truffet Ministerens egen Tanke, saaledes som han udtalte den i sine første Øttringer; jeg nærede det Haab, at Ministeren selv skulde have erklæret sig villig til at tiltræde det stillede Endringsforslag.

Bloug: Da jeg ønsker Sagen fremmet, vil jeg, som den nu stiller sig efter Ministerens bestemte Erklæring om, at han betragter Vedtagelsen af Endringsforslaget som en Nægtelse af Bevillingen, være nødt til at stemme imod det; men jeg kan ikke gjøre det uden at erklære, at jeg ikke tillægger Regjeringen nogen Ret til